

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

i) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της Επί ως εκ του ότι προέβη σε αύξηση, λόγω υποτροπής, του προστίμου που επιβλήθηκε αλληλεγγύως στην Επί και στην Versalis για δύο παραβάσεις που διαπράχθηκαν κατά το παρελθόν από εταιρίες ελεγχόμενες κατά 100 % ή σχεδόν κατά 100 % από την Επί, καίτοι οι δύο αποφάσεις της Επιτροπής, με τις οποίες είχαν διαπιστωθεί οι παραβάσεις αυτές, δεν απευθύνονταν στην Επί (η οποία δεν είχε λάβει, ως εκ τούτου, ανακοίνωση αιτιάσεων όσον αφορά τις εν λόγω παραβάσεις). Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι, όσον αφορά τον καταλογισμό στους ενδιαφερομένους της υπέρθεσης υποτροπής, τα δικαιώματα άμυνας διασφαλίζονται εάν η Επιτροπή, κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο αυτή αναγγέλλει την πρόθεσή της να καταλογίσει στους ενδιαφερομένους την ύπαρξη υποτροπής, παράσχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να αποδείξουν ότι δεν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να κάνει δεκτό ότι η Επιτροπή, καταλογίζοντας στους ενδιαφερομένους την ύπαρξη υποτροπής λόγω μεταγενέστερης παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού, δεν επιβάλλει αναδρομικώς κυρώσεις για την πρώτη παράβαση, αλλά συνάγει απλώς τις συνέπειες από το γεγονός ότι η ίδια επιχείρηση (οικονομική οντότητα) διέπραξε νέα παράβαση.

ii) Το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς του και παραβίασε την αρχή της διαθέσεως, το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου καθώς και τα άρθρα 44, παράγραφος 1, και 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον εξέτασε ένα νομικό ζήτημα (σχετικά με τη φερόμενη παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως κατά τον υπολογισμό του προστίμου) το οποίο δεν είχε προβληθεί από τις προσφεύγουσες πρωτοδικώς με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο της προσφυγής.

iii) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά τον «συντελεστή πολλαπλασιασμού» προς εξασφάλιση αποτρεπτικού αποτελέσματος και η απόφασή του πάσχει λόγω ελλείψεως αιτιολογίας. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το περιθώριο διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει η Επιτροπή για τον καθορισμό των προστίμων υπό το πρίσμα των κρίσιμων περιστάσεων, υποχρεώνοντας την Επιτροπή να προβεί σε έναν αμιγώς μαθηματικό υπολογισμό για να καθορίσει τον συντελεστή πολλαπλασιασμού που πρέπει να εφαρμοστεί επί της Επί και της Versalis. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε εσφαλμένως από την Επιτροπή να διασφαλίσει την ύπαρξη άμεσης αναλογίας μεταξύ των ποσοστών αύξησης του προστίμου προς εξασφάλιση αποτρεπτικού αποτελέσματος και των κύκλων εργασιών των επιχειρήσεων, και όχι μεταξύ των συντελεστών πολλαπλασιασμού ή μεταξύ των προστίμων που προκύπτουν από την εφαρμογή των συντελεστών πολλαπλασιασμού (των πολλαπλασιασθέντων προστίμων), αφενός, και του συνολικού κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων, αφετέρου.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-100/13)

(2013/C 114/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms και Γ. Ζαββός)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η καθής αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών⁽¹⁾, ιδίως δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2 και του άρθρου 6, παράγραφος 1, καθόσον οι γερμανικές αρχές χρησιμοποιούν τους καταλόγους κανόνων δόμησης για να απαιτούν συμπληρωματικές άδειες για την πραγματική πρόσβαση στην αγορά και τη χρήση οικοδομικών υλικών, αντί να δέχονται τις απαραίτητες μεθόδους και τα κριτήρια αξιολογήσεως στο πλαίσιο των εναρμονισμένων ευρωπαϊκών προτύπων.

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η καθής παρέβη τα άρθρα 4 και 6 της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ. Η χρήση καταλόγων κανόνων δόμησης έχει ως αποτέλεσμα να απαιτούνται πρόσθετες προηγούμενες άδειες για την πραγματική πρόσβαση στην αγορά και τη χρήση των προϊόντων αυτών. Πολλές περιπτώσεις δεν αφορούν τυχόν απαιτήσεις σε σχέση με νέα χαρακτηριστικά. Αντιθέτως, διατηρούνται απαιτήσεις τεθείσες ήδη προ της εναρμόνισης, οι οποίες μπορούσαν και έπρεπε να καλυφθούν μέσω της χρήσεως των απαραίτητων μεθόδων και των κριτηρίων αξιολογήσεως στο εναρμονισμένο πλαίσιο.

⁽¹⁾ ΕΕ 1989, L 40, σ. 12.